

Alfred Christensen: Jeg skal altsaa gaa videre i den mig af den ærede Ordfører under den 19. November givne Tekst. Det ærede Medlem ønskede den Gang i videst muligt Omfang at lære at kende de Myndigheders Opfattelse af Sagen, som have Lejlighed til paa nærmeste Haand at beskæftige sig med disse Forbrydere, altsaa dels Domstolene, dels Fængselsmyndighederne. Nu har det ærede Medlem jo faaet at høre en hel Del Udtalelser herom fra det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) og har derigennem faaet den Belæring, som det ærede Medlem den Gang trængte til. For øvrigt have vi haft Stoffet rigeligt til Raadighed oppe i Udvalget, og vi have jo alle været enige om, at deraf have vi ikke lært at blive Tilhængere af Pryglestraffen. Længere henne i sit Foredrag siger det ærede Medlem for Viborg — det er ikke Ondskabsfuldhed af mig, men det staar i Rigsdagstidenden —: „men jeg mener ogsaa, at man bør gaa et Skridt videre. Vi have en anden barbarisk Straf i vor Straffelov“. — Den Gang var man altsaa ikke inde paa Civilisationen, da var det Barbari, at man straffede saaledes, nu har man altsaa omvendt sig, og jeg vil bede det ærede Medlem hænge rigtig i, medens Omvendelsen er varm, thi ny Koste feje jo bedst, og jeg kan høre paa den Maade, hvorpaa det ærede Medlem begyndte sit Ordførerskab, at han har Lyst til at tage denne Sag alvorligt, og at det for ham er en Livssag. Saa vil jeg sige, at Manden er bedre end Sagen. — Det gør mig ondt, jeg havde hellere set, at andre havde taget denne Sag op end min gamle Ven, det ærede Medlem for Viborg.

Nu skal jeg ikke gaa nærmere ind paa den teoretiske Del af Sagen, for eller imod Pryglestraffen. Det blev, som jeg før berørte, behandlet saa godt af det ærede Medlem for Kalundborg, at jeg ikke kan gøre det nær saa godt, ej heller med hans Autoritet. Men jeg skal gaa tilbage til Ordførerens Udtalelser i Gaar om, hvorledes dette private Lovforslag er blevet til. Det ærede Medlem tager fuldstændig fejl, naar han siger, at det er Justitsministerens Lovforslag. Nej, dette har et helt andet Nummer, staar paa et andet Blad og er gaaet helt ud af Sagaen. Det har kun 8 Paragraffer, medens dette Lovforslag har 18 og derfor ikke kan komme frem her i Tinget som Ændringsforslag til Justitsministerens. Og naar denne Lov gaar videre og kommer ud i Landet, vil den komme til at gaa under et andet Navn end

under: Justitsministerens Pryglelov. Hvorledes er da denne Lov kommen til Verden? Den er kommen til Verden ved Samarbejde mellem modstridende Anskuelser i Udvalget. Det er fuldstændig rigtigt, det vil sige til en vis Grad, og det gode — nej, ikke alt det gode, thi der er ogsaa noget godt kommet ind i den fra de Sider, der virke for Pryglestraffens Gennemførelse — men de store, gode Hovedprincipper i den har jeg tilladt mig at indbringe — og de ville kunne læses i udførligt Omfang i den Beretning, som Udvalget vil afgive i denne Sag, inden det skilles ad, og som vil blive fremlagt som nyt Bilag — i Form af et Lovforslag, ganske ligesom det nu behandlede er fremtraadt under Form af et Lovforslag. Men jeg har ikke saa mange Paragraffer i min Lov som dette Lovforslag, her er 18, og jeg beklager, at jeg ikke har flere end 17. Altsaa, jeg er den lille; jeg har i alt en Paragraf mindre. Dog, det er ogsaa det eneste, hvorved mit Lovforslag er ringere end det her forelagte; thi i alle de andre Retninger er mit Lovforslag godt, og der er ingen Pletter i det. Nogle af mine gode Ting — det indrømmer jeg — ere forbedrede af den ærede Ordfører og hans Venner og fremkomme som en forbedret Bearbejdelse i det her foreliggende Forslag. Men de gode Grundprincipper findes i mit Lovforslag, og de ere saaledes, som Folketinget vil holde af dem, og saaledes, at Samtid og Eftertid ville være os takskyldige derfor, hvis vi gennemføre dem. Der er alt, hvad der behøves; der er ikke Skygge af Prygl i hele Lovforslaget, der er ingen Plet der, skønt der er indført skærpede Straffe og virkelig Arbejdstvang for Voldsmænd og Sikkerhed over for Sædelighedsforbrydere.

Jeg skal ganske kort tillade mig at referere, hvad det af mig og Philipsen i sin Tid indbragte Forslag omhandler. Det blev vedtaget ved 3die Behandling her i Tinget og omhandler i sit Kapitel I . . .

Formanden: Jeg gør opmærksom paa, at det er det her foreliggende Lovforslag, der er til Forhandling, og det er kun til Belysning deraf, at det andet kan omtales.

Alfred Christensen: Ja, det er kun til Belysning af det foreliggende Lovforslag, at jeg har ment at kunne omtale det andet Lovforslag. Jeg er i dette Øjeblik i Færd med at søge at eftervise Kilderne til dette Lovforslag, vise, at alt, hvad der kommer fra de rene Kilder, er godt, og